

kan den Slags vel heller inte. Men det vilde unægtelig have været betydelig bedre for Dem, om det var Deres ærede Bedste- og Oldefædre, jeg kunde have ordineret en saadan Kur. Jeg slutter nemlig af Deres Navn, at De er Præstesøn — saadan som vi forresten omtrent allesammen er det i dette gudsvelsignede lille Land. For det er dog vore salig Henfarnes tykke Dyner og gennemsvedte Uldtrøjer og den fra Fædrene nedarvede Sødsuppe og Tobaksfimsen og det hele Fromhedsliv i Studerekammeret, der nu hævner sig paa os. — Har De forresten taget de Styrtebade nogenlunde regelmæssigt?»

Per svarede, at han i den senere Tid havde levet under Forhold, der havde vanskeliggjort en planmæssig Afhærdning.

»Sig hellere, at De inte har Smag for en saadan kold Vask. Og det er meget forstaaeligt. Den er langt fra behagelig, naar man inte fra Barnsben er bleven vænnet til den. — Tillader De, Højstærede, at jeg endnu engang ser Deres Tunge?»

Per aabnede Munden.

»Ja, jeg tænkte det nok. De fleste af Deres Kindtænder er væk! De har rimeligvis været temmelig gammel, før de blev præsenteret for det nyttige lille Instrument, der hedder en Tandbørste. Jeg var selv over tyve Aar. Indtil den Tid nøjedes jeg med om Aftenen paa Fædrenes Vis